

zömbös neki, hogy az egyház van-e vagy nincs, ha egyszer már van, s ilyen régóta, s ily sokan akarják is, hogy legyen, kalap-
lengetve további jó egészségre ösztönözné, rikkantván: virágozzék
minden virág! S hogy az egyház virág-e vagy száraz kóró, kérdez-
ze meg a híveitől. Sok rosszat nem tesz. Nem úgy, mint némely
hirtelen-lett erőszak-szervezetek, melyek zsugorodásuk ellenére
duzzasztják magukat szóval-levegővel, kevés sikert aratva.

Egyes bírálói szerint öregecske. Mások, kik látható derűvel
állják a falak között rájuk nehezedő nyomást, sőt szerelmeseinek
mondják magukat, az egyház újonc. Akkor hadd sudaradjék
csak, mindnyájunk közös örömére. Története folyamán mutatott
már egy-két példát erre a — személyválogatás nélküli — közös
örömré. S ezt nem minden újsütetű közéleti szövödmény mond-
hatja el magáról. Ennek a közös örömré egyszerű oka az, hogy
ez az egyház maga Jézus Krisztus: a testébe építi övét. Szereti
őket. S ha ez igaz, akkor az egyház lesz. Vagyis még ha meg-
szűnne is, van. Nem tud többé nem lenni. Nem tud. Ezen aztán
tényleg el lehetne vitatkozni az utolsó napig. De az Utolsó Na-
pon már végképp nem érdemes... Nézd, János, én is hiszek.

le pilon du roi vu de bellevue

b. pap endre

*hogy kavalkád hiszik azt szentül
mert kékes a rét és az ég is zöldül
mikor térré állnak össze a foltok*

*parkszerű előtérben árkon-bokron
s gyepen átlósan is egyenes út
árnyak közt mikor már alkonyul*

*aztán összezsúfolt össze minden
szövevényes itt nemcsak az ihlet
csend lengi be egy kis csodálat*

*növények háztetőik templom a tornyával
földből majd előbújt kő főoltár
a menny mint paraván túl a golgotán*